

Stepstone Fietsenstalling, pingpongtafel en sportveld

Bescheidener dan de bure

Hoog, hoger, hoogst: bijna nergens lijkt meer laagbouw te worden gerealiseerd. De randen van de stad schieten de lucht in, vooral op de Zuidas. Tussen al het spektakel valt het meer terughoudende Stepstone op. Het eerste grote sociale-woningbouwproject daar is voor jongeren tot 28 jaar.

Jaap Huisman
AMSTERDAM

In de hoogbouwvisie van juli heeft de gemeente Amsterdam weer eens aangegeven waar en hoe hoogbouw in de stad wenselijk of zelfs noodzakelijk is. Om met dat laatste te beginnen: wil de openbare ruimte leefbaar en levendig blijven, zijn torens van circa 70 meter nodig. Natuurlijk niet overal. De hele grachtengordel en de ring eromheen zijn uitgezonderd, wat leidt tot een groot vierkant in de stadsplattegrond – bijna een soort vacuüm, een platte koek. Daarbuiten gaat het los en dan vooral rondom de ov-knooppunten.

Het is al goed te zien aan de bouwkransen die staan opgesteld bij station Noord, Zuid, Lelylaan, Bijlmer en Amstelstation. En dan zijn er gebieden die volgebouwd worden met torens zoals Haven-Stad, de Sluisbuurt en het Hondsrugpark.

Stadspark op het dak

De toon werd gezet in en met de Zuidas, die vanaf 2000 steeds hoger, wilder en dichter werd bebouwd. Bijna alle sportvelden zijn bedolven onder torens: het is nog een wonder dat voetbalclub AFC en de hockeyvelden aan de voet van de VU gespaard zijn gebleven.

Nadat eerst de oostkant is gevuld, heeft de bouwheer zich nu verplaatst naar de westkant van de Parnassusweg. Na de Zandloper is daar recentelijk Stepstone van LEVS architecten opgeleverd, dat later wordt gevolgd door Pulse van MVSA en VMX. Stepstone en Pulse vormen samen een U-vormig ensemble met een ruime binnentuin waar de bewoners elkaar kunnen ontmoeten – en anders wel in de bioscoopzalen die in Pulse zijn gepland.

Hoewel Pulse nog volop in aanbouw is, kan nu al worden geconstateerd dat dit een excentrieke aanvulling is, in de stijl die we van MVSA (Roberto Meyer) kennen. Een bonte en verspringende stapeling van etages met een kroon (en daaronder lofts) als toppunt.

Opnieuw heeft de Valley, eveneens aan de Zuidas, model gestaan voor dit type grillige hoogbouw. Het naastgelegen lagere blok wordt misschien interessanter omdat er een heus stadspark op het dak is gesticht: tja, wat er op de

→ Stepstone heeft 216 appartementen tussen de 25 en 60 vierkante meter, voor jongeren tot 28 jaar. FOTO EVA PLEVIER

begane grond verloren is gegaan, moet in en op de lucht veroverd worden.

Stepstone, aan de Gustav Mahlerlaan, is in zijn verschijning eigenlijk terughoudend en het tegendeel van spectaculair. Dat kan als een compliment opgevat worden – als de camera 360 graden rond zwenkt, valt op hoe opdringerig en schreeuwerig de meeste hoogbouw in het zakendistrict is.

Balkons rondom

Stepstone is dan ook geen kantoor, maar een collectie van 216 appartementen tussen de 25 en 60 vierkante meter voor jongeren tot 28 jaar. Letterlijk een *stepstone* dus: een stap naar volwassenwording en zelfstandigheid. Zodra de bewoner de leeftijd van 28 heeft bereikt, moet hij het complex verlaten.

Het was een doel van de gemeente en het projectbureau om meer betaalbare woningen op de Zuidas te introduceren. Dat lijkt met Stepstone en toekomstige burens geslaagd. Neem bijvoorbeeld de fietsenstalling naast de centrale hal: die zul je nergens op de Mahlerlaan tegen-

De meeste hoogbouw in het zakendistrict is opdringerig en schreeuwerig

Zodra de bewoner de leeftijd van 28 heeft bereikt, moet hij het complex verlaten

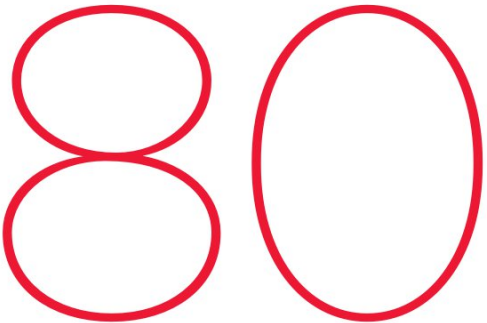
komen, en daarachter staat ook een pingpongtafel. Op het dak, op 80 meter, is een sportveld. Een mooie geste, hoewel fanatiek sporten er misschien niet van komt met zo'n uitzicht.

Stepstone is een alzijdige toren. De balkons zijn rondom de gevel gedrapeerd. Ze waren volgens de architect misschien niet strikt noodzakelijk, maar geven de toren dat beetje sierlijkheid dat anders had ontbroken. Bovenin leiden trapsgewijze maisonnettes naar de kroon.

Blokkade

Wat bijdraagt aan de elegantie zijn de lichtgrijze kaders van de prefab betonelementen, samen met groene betonvlakken van alpengroen grind en Noors marmer. Wit wordt zo niet helemaal oogverblindend.

Nu de westkant geleidelijk aan volstroomt met gebouwen wordt pas duidelijk, pijnlijk zelfs, hoezeer de drukke Parnassusweg met zijn trambaan en autowegen een blokkade vormt tussen de oost- en west-Zuidas. Waarmee de Gustav Mahlerlaan onmogelijk tot een aantrekkelijke avenue kan uitgroeien.

→ De alzijdige toren van 80 meter hoog heeft een sportveld op het dak.